

Värmlands Anor

Nr 1 Mars 2020 Medlemstidning för Värmlands Släktforskarförening Årgång 37

Omslagsbilden är en välkomsthälsning till vår nye landshövding, Georg Andrén. På bilden ser vi hans farmors föräldrar, assuransdirektör August Lillienau (1862-1944) och Ann Charlotte f. Berg (1866-1953) som har tagit plats framför Mässvik i Bro socken. Året är 1939 och de firade just denna dag guldbröllop - en god anledning att kalla på fotograf Ludvig Åberg.

August Lillienau var visserligen född i Stockholm. Men som liten kom han till sin farfars bror, Gustaf Alexander Lilliehöök på Uggleberg i Huggenäs. På 1870-talet tillhörde han de elever som gick i kapten Hjalmar Ugarphs privatskola i Säffle. Med åren gjorde han karriär inom försäkrings- och sjöfartsbranschen i Göteborg. Längtan till Värmland tog dock överhanden och 1923 var han tillbaka i Värmland, som godsägare på Mässvik. Han köpte gården efter Herman von Axelson och blev därmed ägare till 200 hektar åker och 700 hektar skog invid Vänerns strand. Samtidigt fick han ta över ansvaret för de 130 personer som bodde på gården. På 1925 års lönelista finns upptagna 30 helårsarbetande och ytterligare tiotalet tillfälligt anställda.

Bildtext: Claes Åkerblom

VärmlandsAnor

Författarna ansvarar för riktigheten i artiklar. Citera gärna VärmlandsAnor, men glöm inte att ange källa. Eftertryck av texter endast med författarens tillåtelse. Redaktionen förbehåller sig rätt att redigera insända bidrag.

ISSN 1400-1047 Upplaga 1700 ex, 4 ggr/år

Ansvarig utgivare och redaktör

Carl-Johan Ivarsson, Finnögatan 4 B, 614 33 Söderköping
Tel 070-2253245, redaktor@varmlandsrotter.se

Layout

Kerstin Osterman, KEOZ, Skattkärr

Tryck

City Tryck i Karlstad AB

Föreningsfakta

Föreningen bildades 1983 och har till ändamål att stödja och stimulera intresset för släkt- och hembygdsvetenskap i Värmland och förena dem som delar detta intresse.

Föreningens adress

c/o Lars-Göran Jansson, Ingalills väg 10,
656 38 Karlstad. Tel. 054-83 75 81
E-post: ordforande@varmlandsrotter.se
Organisationsnummer 873201-6897

Medlemsfrågor

Elisabeth Björkman: medlem@varmlandsrotter.se

Medlemsavgift

Medlemsavgiften är 170 kr för ordinarie medlem och 60 kr för familjemedlem till svenskt plusgiro 46 96 60-5.
Medlemmar i Norge betalar 220 norska kronor till norskt postgiro 7877 08 16652.

Hemsida och e-mail

www.varmlandsrotter.se
e-mail vsf@varmlandsrotter.se

Föreningens styrelse

Ordförande Lars-Göran Jansson,
Ingalills väg 10, 656 38 Karlstad. Tel. 054-83 75 81

Vice ordförande Britt-Marie Johansson, Bokliden 41,
667 33 Forshaga Tel. 070-530 63 30

Sekreterare Gunnar Jonsson, Sveavägen 6 C,
66141 Säffle. Tel. 0533-105 59

Kassör Elisabeth Björkman, Önerud 161,
655 91 Karlstad. 054-53 90 74

Ledamöter

Eva Lejrin, Orrholmsgatan 3, lgh 1603,
652 15 Karlstad. Tel. 070-6859960
Sonja Skagerud Östlund, Cederroths väg 1,
663 33 Skoghall. Tel. 054-51 73 34
Ulf Fritzson, Forsgatan 8, 667 34 Forshaga
Tel. 070-530 14 15

Berith Hemmingberg, Smedsgatan 9 A,
684 30 Munkfors Tel. 076-914 01 97

Monika Becker, Svenshult 310
663 91 Hammarö, tel 070-2943436

Lars Wahlqvist, Krantorpsvägen 9 B
681 60 Kristinehamn, tel 070-6971903

INNEHÅLL

- 3 Från Stora Gårdsås till stora världen,
Carl-Johan Ivarsson
- 7 Kölaättling på väg in i det norska kungahuset?
Carl-Johan Ivarsson
- 9 Död och begravnen i Flensburg, *Mats Johansson*
- 12 Mördad på gatan, *Gunnar Jonsson*
- 14 Ordförande har ordet
- 15 Släktforskningens dag 18 januari 2020
- 15 Föreningen besöker hembygdsföreningar
- 16 Verksamhetsberättelse 2019
- 16 Årsmötet 2020
- 20 Resultaträkning och Balansräkning
- 20 Antavla nr 230
- 22 Antavla nr 231
- 24 Vinterns och vårens program 2020

Redaktörens ruta

De senaste månaderna har jag ägnat en del tid åt att forska i gamla tidningar. Det är en del av mitt pågående missionshus-forskningsprojekt.

Mellan 1979 och 2013 mikrofilmades i stort sett alla svenska dagstidningar. Under den här perioden skedde också en stor insats för att mikrofilma äldre tidningar. Dessa mikrofilmer finns tillgängliga dels på Kungliga Biblioteket, dels på många lokala bibliotek.

Sedan blev det ett teknikskifte till digital återgivning. Till att börja med har vissa utvalda tidningar digitaliserats, nästa steg är alla tidningar före 1906. Tyvärr lägger upphovsrättslagstiftningen, eller åtminstone KB:s tolkning av den, en del hinder i vägen för forskare. Men nu har det blivit lite bättre. Man behöver inte längre åka till Humlegården för att få tillgång till materialet. Det finns på många universitets- och folkbibliotek runtom i Sverige.

Vägen till fullständig digitalisering är mycket lång. Fryksdalsbygden är en tidning, som endast är mikrofilmad från 1979 och framåt. Därför blev det en tur till Sunne i januari för att söka i Fryksdalsbygdens läggarkiv.

Men vi är långt efter vårt kära grannland – på Nasjonalbiblioteket i Oslo finns en stor del av allt som tryckts i Norge tillgängligt i digitaliserad form – och sökbar! Mycket av detta kan också sökas från norska IP-adresser. Med hjälp av detta verktyg hittade jag i somras mormors fastrars dödsnotiser från Aftenposten.

Så det är inte bara inom längdskidåkning som Norge ligger steget före Sverige!

Från Stora Gårdsås till stora världen

Skogsarbetaren John Löfblad från Gunnarskog som fick världen som arbetsfält

av Carl-Johan Ivarsson

”Där uppe på berget i torpet Backarna föddes jag, säger han och pekar mot en blånande horisont”. Året är 1989 och John Löfblad ger en avskedsintervju på Risbrofallet med Svenska Dagbladets Eva Wrangé, om sina erfarenheter från fackligt arbete i Skogsarbetareförbundet, som Sveriges arbetsmarknadsattaché i Washington DC och slutligen under 23 år som generalsekreterare i Internationella Byggnads- och Träarbetarunionen.

I sin tid var John Löfblad en välkänd person, framför allt i sin egen hembygd. Varje sommar så tillbringades några veckor på gården Risbrofallet i Stora Gårdsås, två kilometer fågelvägen från födelseplatsen Backarna. John kallade sig själv för ”urvärmlänning” och förlorade aldrig fotfästet i Gunnarskog. Risbrofallet var kvar i hans ägo ända till slutet. Men det var världen som var hans arbetsfält

Med kusinen Gunvor på Backarna

och när han gick ur tiden 2016 så var det 53 år sedan han lämnade Sverige för gott.

Idag är kanske namnet inte så bekant, inte ens i Gunnarskog. Därför kan det vara väl värt att lyfta fram John som person. Det blir en resa på många olika plan.

Backarna

Allt började i Stora Gårdsås i Gunnarskog den 14 februari 1926. En liten gosse såg dagens ljus på den lilla gården Backarna eller Backane

som namnet alltid uttalades i bygden. För det var inte ett torp i juridisk mening, utan en egen liten gård och morfar Olof Jonsen Ås (1867-1945) kunde tituleras ”hemmansägare”. Men han var också smed. Mormor hette Maria Karlsson (1869-1954) och kom från ett bondehem i Stommen, en yngre bror till henne titulerades t.o.m. godsägare och blev kommunalman i Gunnarskog.

Men det är tydligt, att Backarna var ett småbruk i marginalen. När familjen lämnade stället på 1930-talet så kom markerna att växa igen och stugan revs. Idag finns bara lämningar kvar i det som nu är storskog.

Åter till gossen. Han fick namnen John Erik. Föräldrarna var dottern i huset Marta Elisabeth Ås (1900-1974) och fadern Karl Gustav Löfblad

(1895-1964) från Hungalsvik i Ny. Marta och Gustav var inte gifta, så John kom att tillbringa mycket tid med sina morföräldrar. Men familjebanden bröts inte och när John blivit vuxen gifte sig hans föräldrar med varandra. Johns efternamn skrevs officiellt också Löfblad, men själv stavade han alltid Löfblad.

Det fanns sju barn i morföräldrarnas Olof och Maria Ås familj på Backarna, men Olof och Maria kom att överleva fyra av dem. John berättade om ett minne där han fick gå med mormor till Haga i Stora Gårdsås för att ta emot ett brev skrivet på engelska. En språkkunnig person, troligen en återvändare från Amerika, kunde berätta om att brevet handlade om att deras äldste son Karl Johan (1892-1937) avlidit på ett ”boarding house” i Iowa. John bör alltså ha varit 11 år gammal.

På slutet av 1930-talet fick familjen möjlighet att flytta till den större och mer välbelägna gården Risbrofallet, som ägdes av en ungkarl, Olof Persson (1861-1946), kallad för ”Rispen”. Det var Johns mor Marta som hushållade åt ”Rispen”

Sista arbetsdagen i skogen gjordes den 9 maj 1954.

Tre medlemmar av SSU:s förbundsstyrelse: Kurt Ward, John Löfblad och Olof Palme.

John till höger, med Transports ordförande Hasse Ericson

och han skänkte gården till henne. Backarna blev alltså öde och återgick till storskogen.

Skogsarbete

Men även om John visade sig begåvad i byskolan, så var det synbarligen små möjligheter att skapa sig förutsättningar för ett bättre liv. Efter sex års folkskola så var arbete i skogen den möjlighet som gavs. I intervjun 1989 berättar John: ”På den tiden fanns inga fasta anställningar i skogen, ingen anställningstrygghet. Det var löst med arbete. Vi arbetade mest åt bolagen Åmotfors och Billerud”.

Hårda och kalla vintrar kunde arbetet helt upphöra: ”På den tiden kördes timret inte bara till vägen, utan vi tog det hela vägen ner till Stommen för flottning. Och det gick inte, när det kommit en meter snö”, berättade han för Svenska Dagbladets reporter.

Ett minne var, när han såg ett flygplan passera. ”Jag undrade om jag någonsin i livet skulle flyga”, sade John i intervjun 1989. Med tiden kom det att bli många resor i flygplan. 120 länder besöktes, framför allt under intensiva resor runt världen i facklig tjänst.

Den unge John blev en flitig radiolyssnare och det öppnade hans ögon för omvärlden. När han var 14 år gammal fanns plötsligt tyskarna bara några mil bort på andra sidan norska gränsen. John började lära sig engelska och tyska för att förstå

mer och han brukade berätta, att han glädde sig så när han fick höra att de allierade landstigit i Normandie i juni 1944, att han sprang ut ur huset och ropade med hög röst: ”Di har komme!”. Svaret han fick blev ”Ockre da?” – Vilka då?

I unga år var John en aktiv idrottsman och utövade framför allt orientering inom Gunnarskogs IK. När han skulle mönstra för värnplikt fick han så höga resultat på det skriftliga provet att provförrättarna trodde att den enkle bondpojken hade fuskat. Han fick göra värnplikt på Svea Livgarde i Stockholm som militärpolis, något som kom att bli mycket betydelsefullt i hans liv.

Medlem i SSU

När han var 17 år tog John kontakt med SSU för att bli medlem. Ungdomsklubben i Gunnarskog väcktes till nytt liv och John blev självskrivaren i styrelsen. Han började vid samma tid att skriva för Värmlands Folkblad och tog snart realexamen per korrespondens. När han gjorde värnplikt började han läsa engelska i studiecirkel, och när han återkom till hembygden började han att leda studiecirkel i engelska.

Vid 24 års ålder blev John ledamot av Gunnarskogs kommunalfullmäktige, men eftersom han var borta under längre perioder kunde han inte göra så stora avtryck i den lokala politiken. Först genomgick han Brunnsviks folkhögskola med hjälp av stipendier från Skogs- och Flottningsarbetareförbundet. Vid

hemkomsten väntade åter skogsarbete men 1952 fick han som LO-stipendiat studera ekonomi och historia vid Brittiska Nordiska Folkhögskolan i Manchester under tre månader. Kommande år studerade han tre månader vid den nyöppnade Runöskolan.

Den 9 maj 1954 var det definitivt slut med skogsarbetet och John reste åter till Runöskolan, nu som instruktör. Men verksamheten där blev inte så lång, för den 1 december samma år tillträdde han tjänsten som studiesekreterare eller andre förbundssekreterare inom Skogs- och Flottningsarbetareförbundet. Samma år blev han medlem av SSU:s riksstyrelse och knöt där kontakter med Olof Palme och Ingvar Carlsson.

Förbundssekreterare

Skogsarbetarförbundet som namnet snart skulle förkortas till, hade sin expedition i Gävle och denna stad blev Johns fasta punkt under de kommande åren. 1959 valdes han till förbundssekreterare. Samma år ingick han äktenskap med Ingrid Johansson, en småländska från Tjureda som han träffat inom SSU. Sommaren 1962 föddes sonen Karl-Olof, i familjen kallad Ola som brukligt var i Gunnarskog.

Vid denna tid fick han göra sitt första besök i USA och fick möjlighet att studera företagsekonomi vid Columbia University i New York. Han var också medlem av SSU:s verkställande utskott under två

kongressperioder tillsammans med bl.a. Olof Palme.

Skogsarbetareförbundet genomled några skakiga år vid denna tid. Det ingick förstås i förbundssekreterarens arbetsuppgifter att resa kring i landet och förklara förbundets syn. 80 procent av medlemmarna röstade för strejk, men förbundet skrev ändå på avtalet. John Löfblad fick också besöka sitt eget västvärmländska distrikt och i ett reportage från VF konstateras att ”han fick därvid till livs en hel del rätt så bittert missnöje från sina egna gamla avdelningskamrater och andra inom hemmadiatriktet, som varit med och skjutit fram honom till den position han då hade inom förbundet. Han fick även åka hem till förbundsexpeditionen med ett misstroendevotum i bagaget mot det sätt varpå avtalsförhandlingarna avslöpt”. Men samtidigt konstaterar VF att han trots detta stärkte sin ställning i förbundet.

Som fackföreningsman var John övertygad om att samarbete och inte konfrontation var rätt väg för att förbättra arbetarnas villkor. Hans starka antikommunism och hans täta band med USA gjorde också att han stod främmande för den vänstervåg och radikaliserings som gjorde sig starkt gällande inom svensk arbetarrörelse från mitten av sextiotalet. Han hade redan under SSU-tiden varit en stark förespråkare för en svensk atombomb, en ståndpunkt som inte var särskilt populär i SSU-kretsar.

Till Washington

Förbundsordföranden Charles Winroth avgick, och John var aktuell som hans efterträdare. Men det blev inte så, och hösten 1963 ringde LO:s ordförande Arne Geijer upp. Det skulle utses en ny arbetsmarknadsattaché på svenska ambassaden i Washington DC. ”Ingen kan väl påstå att Löfblad varit framfusig i sin karriär, men han har heller aldrig varit rätt för att ge sig i kast

med stora uppgifter och därför tackade han ja”, skrev VF. John var också erbjuden att bli rektor för Brunnsviks folkhögskola vid detta tillfälle.

Hela familjen flyttade förstås med, och i fyra år blev Bethesda, Maryland, familjens hem. I februari 1964 avled fadern Gustav och modern Marta följde med John över Atlanten. Marta stannade i USA i omkring ett halvår, men hemlängtan blev stor. Hon ”längte öt Püttersberga” sade hon, och till hösten återvände hon till Risbrofallet, där hon blev kvar till sin bortgång tio år senare.

Johns arbetsuppgifter som ”labor attache”, arbetsmarknads- eller socialattaché innebar både att hålla sig uppdaterad om förhållandena på den svenska arbetsmarknaden, men också att informera i både USA och Kanada om förhållandena i Sverige. Svenska Dagbladet noterade den 28 maj 1964 att John regelbundet får kallelser från det amerikanska arbetsmarknadsdepartementet. Under dessa år skapade han nära band med amerikanska fackföreningsledare inom AFL-CIO som George Meany och Jay Lovestone, vilket senare kom att följas av kontakter med Lane Kirkland och John J. Sweeney.

Från Washington började John att regelbundet skicka vykort hem till Gunnarskog. Johns egen moster, alltså modern Martas yngre syster Edit var gift med min egen mamas farbror Wiktor Magnusson. Wiktor var en man med stort omvärldsintresse och var väl beläst, och han hade en rad uppdrag som förtroendeman och ”skrivkär” i bygden. Även om Wiktor aldrig själv fick chansen att på allvar komma ut i världen så fanns det en nära gemenskap mellan

familjen Löfblad och Edit och Wiktor. ”Vi samarbetade så bra, Wiktor och jag, trots att han var liberal och jag var socialdemokrat”, sade John när jag ringde honom våren 2009. Så blev det alltid besök på Gärdet i Stora Årbotten när John var hemma på besök på Risbrofallet. Det fanns också några kusiner kvar i hembygden, där kontakten med kusin Gunvor Nilsson i Stommen var tätast.

Generalsekreterare i IBTU

När den drygt tre år långa tjänsten i Washington gick mot sitt slut vid årsskiftet 1966-67 fick John tjänsten som generalsekreterare i International Federation of Building and Wood Workers – Internationella Byggnads- och Träarbetareunionen (IFBWW, på svenska förkortat IBTU) med 3,5 miljoner medlemmar i 35 länder.

Arvika Nyheter fick en intervju när familjen var hemma på Risbrofallet för julfirande 1966. Tidningen var intresserad av diplomatens syn på USA. Han visar prov på stor klarsynthet: ”Det stora landet i väster har sina stora förtjänster. Levnadsstandarden är hög. Folk har det ekonomiskt bra förspänt och bara det finnes arbete, så är det goda förtjänster” sade John, men han konstaterade också att ”de stora problem som är mest

Besök i Colosseum.

oroande för det amerikanska folket är framför allt Vietnamkriget, som drar så stora krigskostnader att den sociala välfärden får bli lidande. Brottsligheten är också stor och gangstertyper uppträder i vitt skilda sammanhang. Rasproblemen skapar också slitningar som är svåra att överbrygga, och det fordras långt gående åtgärder för att de reformer som gett de färgade samma rättigheter som de vita, ska kunna genomföras”.

Tjänsten som generalsekreterare innebar en flyttning till Köpenhamn, där IBTU:s kontor låg. 1970 flyttade kontoret och med det även familjen Löfblad till Genève. Förbundet, som tidigare haft en stark tyngdpunkt i de skandinaviska länderna blev mer internationellt. I Genève fanns också högkvarteret för International Labor Organization (ILO). I en sommarartikel i Arvika Nyheter 1971 uttrycker John stor förvåning över att det blivit så mycket vilda strejker i Sverige på sistone: ”Under det senaste året här hemma har det hänt saker här hemma som gett anledning till förvåning. Man har undrat över oron på arbetsmarknaden och de vilda strejkerna. Dagligen tillfrågas jag om vad som hänt med Sverige, som varit ett sånt föregångsland. Efter som jag inte bott i Sverige under de senaste åtta åren har det varit svårt att förklara vad som hänt”.

Arbetet innebar oerhört mycket resande, till olika internationella kurser och konferenser och deltagande i många fackliga kongresser på olika ställen i världen. Nätverket växte. Sonen Karl-Olof minns att han satt med pappa John på en restaurang i Oslo. Då kom plötsligt Gro Harlem Brundtland förbi och började prata med John.

Om detta berättar också vykorten till Edit och Wiktor, som i sin kortfattade form också berättar en historia. Ungefär 180 av dem avsända mellan 1963 och 1989 råkar nu vara

i min ägo. Jag var som ung en idog frimärkssamlare och har befriat alla vykort från dess frimärken, dock utan att klippa sönder dem.

Vykorten

Idag är jag mer intresserad av vykortens hälsningar och motiv, även om de ibland är lakoniska. Ibland förmedlar de världshistoria. Ibland är de bara exotiska. Några gånger känner jag igen platser som jag själv fått besöka, som Edith Cavells grav i Norwich där John var den 31 juli 1976. 15 september 1964 kom ett vykort från världsutställningen i New York. I oktober 1964 kommer vykortet från Fordfabrikerna i Detroit. I november 1966 är John på nästa världsutställning, nu i Montréal. Den 2 september 1972 är familjen Löfblad på Olympiastadion i München och ser olympiska tävlingar. 11 februari 1977 åker John Concorde från Paris till Caracas i Venezuela.

Världshistorien skymtar också ibland. I augusti 1964 är vykortet avsänt från Demokraternas partikonvent i Atlantic City, och i oktober samma år så är hela familjen i New York för att lyssna på president Lyndon Johnson i Madison Square Garden. Ett nytt besök i Washington blir det i juni 1973: ”Här är oerhört varmt. Watergateförhören pågår för fullt”.

Fler och fler exotiska länder fick besök av John. Den 15 februari 1982 kommer en hälsning från Lomé, huvudstaden i det västafrikanska landet Togo. Med tiden ett fint tillskott till min frimärkssamling! Vykortsmotivet är dock originellt, en man i traditionell klädsel med en höna i handen!

Det fackliga arbetet inom IBTU och därmed resandet var länge utestängt från de fascistiska diktaturena i Spanien och Portugal, men också från det som kallades för Östblocket. Den 14 april 1976 är John för första gången i Spanien, knappt fem månader efter Francos död. Den 4 september 1981 kommer vykortet från Gdansk i Polen, då John besöker den fria fackföreningen Solidaritets kongress. ”Det är mycket intressant. Jordbruket är totalt förstört. Så kan det gå” konstaterar John på kortet.

Några fler besök i Polen blev det dock inte. När landet öppnats för omvärlden 1989 var det dags för John att avsluta sin tjänsteperiod som generalsekreterare i IBTU. Hans efterträdare blev en landsman, Ulf Asp. Som nämnts, så kom Svenska Dagbladet på besök till Risbrofallet. Utvecklingen har gått mot ett försvagat fack, både i USA och i Västeuropa. Antifacklig lagstiftning och en negativ attityd från arbetsgivarna minskade organisationsgraden betydligt.

Johns klarsynta syn på världen visar sig, att han redan sommaren 1989, anser att Sverige skall gå med i EG (som EU då kallades). ”Det politiska scenariet håller på att förändras och jag tror vi står inför en klar förändring. Att gå med i EG är en naturlig och nödvändig utveckling, frågan är väl snarast om vi får vara med”, konstaterade John

Den amerikanske senatör Daniel Patrick Moynihan med John och Karl-Olof.

Kölaättling på väg in i det norska kungahuset?

av Carl-Johan Ivarsson

För er som är läsare av Svensk Damtidning och för våra norska medlemmar är Durek Verrett eller Shaman Durek ett namn som blev känt under 2019. I maj blev det offentligt att han är tillsammans med prinsessan Märtha Louise av Norge. Amerikanen Durek Verrett, eller Derek David Verrett som är hans födelsenamn är en okonventionell person som partner till en infödd prinsessa. Han verkar som andeskådare, helbrägdagörare och författare av självhjälpslitteratur och tillsammans med prinsessan genomförde han under 2019 en omdiskuterad föredragsturné i Norge.

Men här skall vi inte ägna oss mera åt hans verksamhet, utan vi kan konstatera att han har intressanta anor, som bl.a. för oss tillbaka till

Norge. Det har han gärna talat om i intervjuer, och kungaintresserade genealoger fick här en intressant uppgift, som fördes framåt i en diskussion i norska Digitalarkivets Brukerforum¹.

Elin Galtung Lihaug har i en artikel i tidskriften *Genealogen*² (2019:2) sammanfattat diskussionen. Fadern var afroamerikan med rötter i Ghana. Men det är på morssidan som det norska arvet finns. Det rådde viss förvirring kring hans norska rötter. En koppling till

Prinsessan Märtha Louise. Pressbild från www.kongehuset.no. Foto: Cathrine Wessel, Det Kongelige Hoff.

Forts på nästa sida

för Svenska Dagbladets reporter. Behovet av ett medlemskap i EG eller EEC hade John konstaterat långt tidigare, när han på ett gillande sätt citeras av Svenska Dagbladets ledarsida den 5 juli 1971.

Kvar i Genève

John och Ingrid Löfblad blev kvar i Genève, där sonen Karl-Olof etablerat sig och blivit schweizisk medborgare. Han blev läkare och tjänstgör som professor i neuroradiologi vid universitetssjukhuset. Han gifte sig med Monica från Kanada och Ingrid och John fick glädja sig åt barnbarnen Isabelle och Eric.

Med tiden fick John problem med synen och det blev inte längre möjligt att resa ”hem” till Gunnarskog på somrarna. Aptiten på att

resa var inte så längre så stor efter de oerhört många resdagarna i diplomatins och fackets tjänst, förutom en resa till Finland för att delta i den finske fackföreningsmannen Veikko Porkkalas 100-årsdag.

John avled efter en hjärnblödning den 17 januari 2016, en månad före sin 90-årsdag. Hustrun Ingrid blev inte så länge ensam kvar utan gick ur tiden fem veckor senare.

Källor:

”Pålæggskalven växte för snabbt för organisationerna i hemorten”, sign. Jison, *Värmlands Folkblad* 18/3 1964.

”Gunnarskogsbördig f.d. skogsarbetare lämnar nu diplomattjänst i Amerika – Blir chef för 3,5 milj.

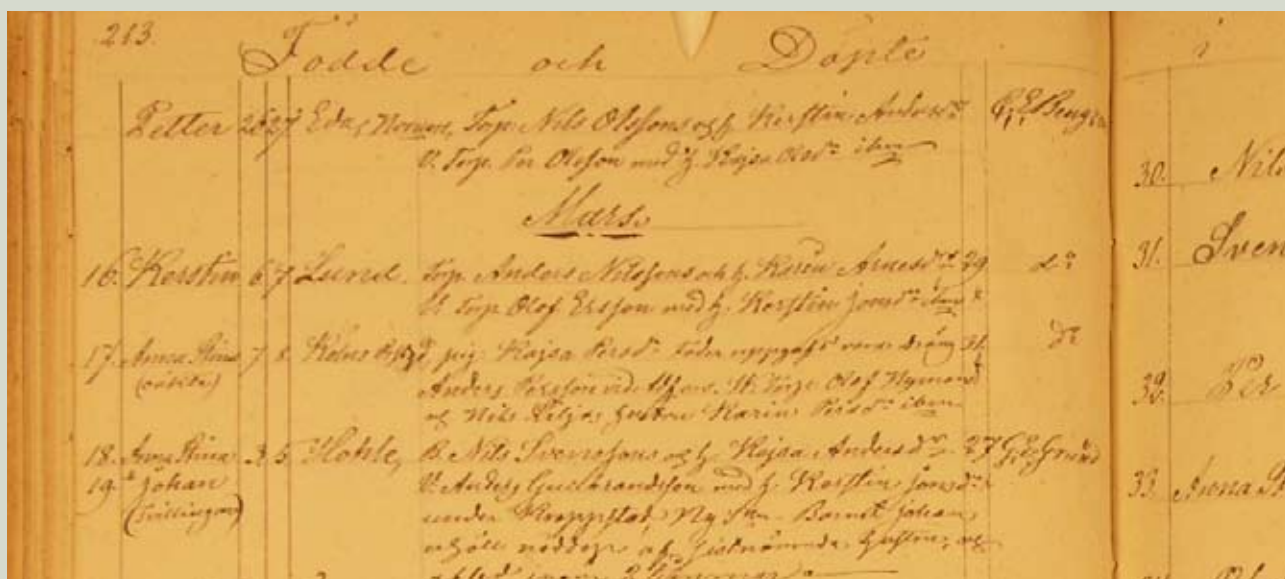
Träarbetare” sign. Esto, *Arvika Nyheter* 2/1 1967.

”Hela världen som arbetsfält: Hemmasemster för IBT:s världschef”, sign. Nisse, *Arvika Nyheter* 11/8 1971.

”John Löfblad ser tillbaka på 30 år som internationell fackledare: Facklig kräftgång i USA och Europa” artikel av Eva Wrange, *Svenska Dagbladet* 2/8 1989.

www.johnlofblad.com Webbida med foton och biografi över John Löfblad, av sonen Karl-Olof Löfblad.

Ett stort tack till Karl-Olof Löfblad utan vilken denna artikel inte kunnat skrivas.

Kerstin Andersdotters födelsenotis från Köla födelsebok. Bild från Arkiv Digital.

staden Fredrikstad i Östfold visade sig handla om staden Frederiksted på ön St. Croix i det som en gång hette Danska Västindien (numera Amerikanska Jungfruöarna).

Men Durek Verretts norska koppling går genom hans morfars mor Lilli Karens Gulovna Arnesen (1895-1969) som var född i Sagene menighet i den norska huvudstaden som då hette Kristiania, och som avled i staden Bloomington, Indiana. Hon utvandrade tillsammans med mor och syskon till New York 1909.

Lillis far- och morföräldrar var från Akershus, Oppland och Vestfold – och så från Köla i Sverige. Där föddes alltså Durek Verretts morfars morfars mor Kerstin Andersen 1849. Det står tydligt i Gamle Aker ministerialbok när hon gifter sig med Ole Andreas Arnesen den 26 maj 1872³.

Här slutade de norska forskarna att gräva, åtminstone tillfälligt. Men det går förstås att gå vidare. Allt tyder på hon är identisk med den Kerstin Andersdotter som föddes den 6 mars 1849 i hemmanet Lund (Lunden) i Köla, som dotter till torparen Anders Nilsson och hustrun Karin Arnesdotter⁴. Hon är den enda med rätt namnkombination som föds 1849. Denna Kerstin utvandrade 1870 till Kristiania enligt husförhörlängden⁵, så det stämmer väl överens med hennes giftermål i Gamle Aker två år senare.

Torparen Anders Nilsson föddes den 18 december 1823 i Lunden i Köla, som son till arrendatorn Nils Nilsson och hustrun Karin Olsdotter⁶, medan Karin Arnesdotter föddes 16 april 1820 i Stora Koppom, Järnskog, som dotter till avskedade soldaten Arne Andersson Koppfält och Ingeborg Jakobsdotter⁷.

De gifte sig 26 november 1848. Anders Nilsson avled i Lunden den 7 november 1880 medan Karin Arnesdotter gick ur tiden den 10 januari 1901⁸. Hon var då skriven i Lunden, men "Kristiania" är antecknat i husförhörlängdens anteckningskolumn. Flera av barnen fanns i den norska huvudstaden.

Så där överlåter jag till er, som ägnar er åt Köla och särskilt Lunden, att försöka släkt ihop er med shamanen och kanske då bli "släkt-med-släkt" med prinsessan.

För övrigt har det funnits en annan prinsessa med värmländska rötter, prinsessan Kristine Bernadotte, gift med kung Harald V:s morbror prins Carl Bernadotte (Carl Jr). Hennes farmors far var född i Gunnarskog och dennes mor i sin tur var faktiskt från Köla. Men det kan ni läsa mer om i VärmlandsAnor 2015:3 (finns på Värmlandsrötter).

1. <https://forum.arkivverket.no/topic/233904-durek-david-verrett-%E2%80%93-norske-aner-p%C3%A5-morssiden/>

2. Galtung Lihaug, Elin: "Jakten på Durek David Verretts norske aner". Genealogen 2019:2, sid. 43-45.

3. <https://www.digitalarkivet.no/kb20060228020673>

4. Köla (S) C:6 (1820-1860) Bild 111 / sid 214 (AID: v6144.b111.s214, NAD: SE/VA/13309)

5. Köla (S) AI:30 (1866-1870) Bild 141 / sid 126 (AID: v11980.b141.s126, NAD: SE/VA/13309)

6. Köla (S) C:6 (1820-1860) Bild 21 / sid 34 (AID: v6144.b21.s34, NAD: SE/VA/13309)

7. Värmlands Kyrkboksregister

8. Köla (S) F:7 (1895-1925) Bild 39 / sid 31 (AID: v176220.b39.s31, NAD: SE/VA/13309)

Död och begravnen i Flensburg

av Mats Johansson

Enbart några ord skrivna med prästens penna kan få ordflödet i tankebubblan ovanför ens huvud att snabbt bytas ut mot idel frågetecken. Såsom orden ”död o begr i Flensburg” som är antecknade i Sunnes husförhörslängd för åren 1845–1849 efter namnen på två indelta soldater.

Men Sverige utkämpade ju sitt sista krig 1814. Vad gjorde då Elof Jansson Bergfeldt och hans kamrat Olof Jönsson Maggeby i tyska Flensburg trettiofem år senare?

Olof och Elof

Både Olof och Elof föds och växer upp i Sunne. Elof är den äldre av de två och kommer till världen den 5 december 1812 på statartorpet Hästhaget i Skäggebergs hemman som det sista barnet i en stor kull. Hästhaget ligger under Sunne prästgård dit hans föräldrar Jan Elofsson och Annika Jönsdotter måste bege sig för att uträtta dryga dagsverken.

Olof föds till en möjligtvis något bättre tillvaro på en gård i Bosebyn. Hans far Jöns Ersson är femtio år gammal och har redan överlåtit gården till sin son Petter, men han bor kvar på gården. Jöns är änklings, och kanske har han tänkt att han inte längre klarar att sköta gården utan en hustru vid sin sida. Men, Jöns fattar tycke för gårdens piga Ingeborg Persdotter och hon blir gravid. Han tar sitt ansvar och ser till att Ingeborg inte ska behöva föda ett ”oäkta” barn när han gifter sig med henne 1812. Den sexton år yngre Ingeborg föder några månader senare en dotter som döps till Katarina. Jöns och Ingeborg stannar på gården efter vigseln, och tre år senare, den 24 november 1815, föds sonen Olof. Olof får även en lillasyster, Kerstin, 1819.

In i vuxenlivet

Likt nästan alla ynglingar lämnar både Elof och Olof barndomshemmet för att arbeta som dräng. Elof lämnar inte bara föräldrahemmet, utan han lämnar t.o.m. socknen när han som sjuttonåring är i tjänst

penbarligen ett hastigt påkommet bröllop för att inte Stina ska behöva föda ett ”oäkta” barn. Elof är bara tjugo år fyllda och ovanligt ung för att gå till prästen. Men han tar sitt ansvar för både Stina och barnet. Stina föder sedan sonen Jan den

Elof Jansson Bergfeldt med familj i Sunne hfl 1845-1849

Olof Jönsson Maggeby med familj i Sunne hfl 1845-1849

hos komminister C. M. Ling och följer med hans hushåll när flytten går till Lungsunds socken. Året är 1829, men redan följande år återvänder Elof till Sunne och Ulvsby hemman.

Olof är lite tidigare än Elof att lämna fadershuset när han gör det som femtonåring 1830 för att flytta till Näs. Efter ett kort tid i Ingebyfjorden kommer han till Bryggegården 1832.

Elofs byte av arbetsgivare 1831 får inverkan på hans framtid på mer än ett sätt. Hans nya husbonde på gården Västra Nybacka, Skinnargårdens hemman, heter Carl Samuel Ehrencrona och är kapten och chef för Värmlands regementes livkompani. Enbart Ehrencrona militära titel öppnar säkert en ny värld av drömmar och funderingar hos Elof. Tankar som skiljer sig väsentligt från den framtid som annars väntar en dräng. Hans tankar stannar nog vid just drömmar. Åtminstone för tillfället.

När Elof gifter sig med Stina Jansdotter den 27 maj 1833 är det up-

penbarligen ett hastigt påkommet bröllop för att inte Stina ska behöva föda ett ”oäkta” barn. Elof är bara tjugo år fyllda och ovanligt ung för att gå till prästen. Men han tar sitt ansvar för både Stina och barnet. Stina föder sedan sonen Jan den

Stina som piga i Berga, samtidigt som Elof fortsätter som dräng hos kapten Ehrencrona. Elof och Stina flyttar inte samman förrän 1835 då de blir inhyses i Ås.

Yrkesval: indelt soldat

Vintern 1836–37 uppstår det vakanser bland knektrotarna i Sunne. Såväl Elof som Olof ser här en möjlighet till nya spännande utmaningar och de visar därför sitt intresse för att ta över var sin vakant rote. Soldatyrket är ofta eftertraktat. En lön bestående av både kontanter, tjänstebostad med en bit mark, utsäde och matvaror lockar. Dessutom är det många orsbor som ser upp till soldater, som inte sällan anförtros att upprätta brev och skrivelser samt föra protokoll vid sammankomster och att underhålla vid kalas med berättelser från Värmland och världen om sådant de upplevt och hört på sina övningsmöten och kommenderingar.

Elof och Olof antas f.ö. som indelta soldater och inroteras samma dag, den 14 februari 1837. Elof tilldelas Berga rote och Olof får Maggeby rote som sin.

På Berga rote efterträder Elof Jöns Persson som avlidit efter ett slag-anfall drygt två månader tidigare. I samband med inroteringen övertar Elof knektnamnet Bergfeldt från sin företrädare. Samtidigt antecknas hans förnamn som Elias, men namnet används inte i kyrkböckerna utan endast i de militära rullorna.

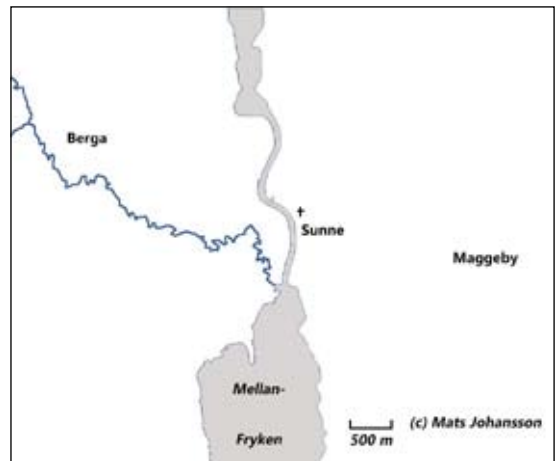
Ganska snart efter inroteringen flyttar Elof till soldattorpet i Berga med sin familj. Familjen består nu, förutom av sonen Jan, även av dottern Maria (f. 16 augusti 1836). Familjen utökas under åren med Kerstin (f. 4 april 1839), Lars (f. 23 maj 1841), Katarina (f. 3 oktober 1843) och Nils (f. 1 januari 1846). Sorgligt nog avlider tre av barnen: Katarina (d. 8 november 1844), Kerstin (d. 1 januari 1846) och Nils (d. 6 januari 1847). Till än större sorg för Elof avlider också hans hustru Stina den 15 december 1846.

Elof gifter dock snart om sig med Kajsa Jansdotter från Toneby, som enligt husförhörlängden är i tjänst hos Elof som piga under 1847. Med sig till soldattorpet i Berga har Kajsa sin utomäktenskapliga dotter Britta Maria Nilsson (f. 8 januari 1842). Vigseln äger rum den 26 mars 1848. På Tomasdagen (20 december 1848) föds Elofs och Kajsas första gemensamma barn, sonen Nils.

När Olof övertar sin rote efterträder han Anders Olsson Maggeby som avskedats efter att ha dömts till livstids fängelse för stöld. Olof får vid övertagandet rotens namn som sitt knektnamn.

Medan Elof har både hustru och barn är Olof fortfarande ungkarl när han antas till soldat. Det kommer att dröja två år innan Olof gifter sig, vilket han gör den 14 april 1839

med Marit Olsdotter, f.ö. svägerska till Olofs tidigare husbonde Jon Pettersson i Brygggården. Precis som för Elof Bergfeldt hastar det med bröllopet, för bara en knapp halvannan månad efter vigseln föder Marit den 27 maj dottern Ingeborg. Därefter får paret ytterligare två döttrar; Kerstin (f. 2 december 1845) och Maria (f. 7 juni 1849).

Berga och Maggebys belägenhet i Sunne socken.
Karta: Mats Johansson

Oro i Europa

Elof och Olof antas, som sagt, till indelta soldater samma dag och följs därefter åt. Mot slutet av 1840-talet har de gjort mer än tio år i militär tjänst. Vid den här tiden är det oroligt på många håll i Europa och 1848 utbryter stora folkliga protester mot överheten i bland annat Frankrike, Italien, Polen, Tyskland och i det österrikiska imperiet. Även i Sverige uppstår oroligheter med folksamlingar i Stockholm som protesterar med krav på reformer och rösträtt. Det är bråk och stök på gator och torg, fönsterkrossning och ordningsmakten måste ingripa.

Slesvig-Holsteinska kriget

I hertigdömena Slesvig och Holstein invid gränsen mellan Danmark och dagens Tyskland kräver delar av den tyskspråkiga befolkningen att området ska få en egen författning och att även Slesvig ska bli en del av det Tyska förbundet, vilket Holstein redan är. I Danmark vill politiska krafter, å sin sida, införliva Slesvig i det danska kungariket.

I mars 1848 beslutar Danmark sig för att kväsa upproret i Slesvig med vapenmakt. De tyska upprorsmakarna får då stöd av militära förband från Tyska förbundet och Preussen, och regelrätta strider bryter ut. I augusti 1848 sluts en vapenvila efter förhandlingar i Malmö där den svenske kungen Oscar I är

pådrivande. Vapenvilan bryts dock i april 1849, men parterna enas om en ny vapenvila redan i juli.

Faktum är att Oscar I och hans regering 1848 bestämmer att Sverige ska gå in i kriget på den danska sidan, om det danska kungariket hotas. Stora skaror svenska och norska soldater samlas då till Skåne och av dessa cirka 16 000 man skeppas 5 800 över till Fyn som en hjälpkär. Avtalet om vapenvila hinner emellertid slutas innan några svensk-norska soldater sätts in i strider, och truppen dras tillbaka.

Men svenskar och norrmän deltar trots allt i strider i danska förband, men då i form av 357 frivilliga, både idealistiskt övertygade unga studenter och officerare trogna skandinavismens tankar.

I samband med undertecknandet av den andra vapenvilan bestäms att en svensk-norsk militär trupp ska besätta norra Slesvig och området ner till Flensburg, som en buffert mellan danskarna och tyskarna. Truppen ges namnet Svensk-Norska Ockupationscorpsen. Ett märkligt namn, kan tyckas, eftersom det redan från början handlar om en uttalad fredsbevarande insats.

Fredskommendering

När beslutet om att Sverige-Norge ska skicka soldater tas bestäms att Värmlands regemente ska bidra med en fältbataljon. I augusti 1849

samlas därför 700 man i Karlstad, och här återfinns Elof Bergfeldt och Olof Maggeby från regementets livkompani. Båda känner till att svenska soldater varit redo för krig förra året, och de känner säkert viss anspänning inför det som väntar dem. Är det inte trots allt ett krig de ska skickas ut i?

I flera städer i Sverige och Norge gör sig samtidigt ytterligare ungefär 3200 man beredda att bege sig till krigsområdet.

Resan går med båt från Kanikenäset i Karlstad över Vänern och via Göta älv till Göteborg och därifrån vidare med danska örlogsfartyg mot Sönderborg. Vid ankomsten till Sönderborg ges order om att omedelbart fortsätta sjöresan till Flensburg, där det är oroligt med gatuslagsmål mellan stadens danskar och tyskar.

Värmlänningarna, och ytterligare 1300 man från andra förband, inkvarteras i Flensburg medan övriga placeras i andra städer i norra Slesvig. Elof, Olof och deras kamrater får till uppgift att bemanna vaktposter och patrullera i staden.

Det är återkommande provokationer och sammandrabbningar mellan danskt och tyskt sinnade bland civilbefolkningen, såväl i Flensburg som runt om i Slesvig. Ämbetsmän trakasseras när de utför sina sysslor, postkontor och polisstationer vandaliseras, fönster krossas. Det förekommer också att civila personer, som uppfattas sympatisera med ”fel” sida, blir misshandlade. Elof och Olof och deras kamrater gör vad de kan för att hålla isär parterna, och de upplever säkert läget i Flensburg som högst olustigt när människor som botten vid botten i årtal nu hamnar i handgemäng med varandra.

Det är nu inte så enkelt och entydigt att oenigheten utgår från dansk eller tysk nationalitet. Skiljelinjen går också mellan sociala grupper, där

de mer välbeställda känner större tillhörighet till den tyska hellre än den danska sidan, trots att de har danska namn och har det danska språket som sitt modersmål. Det förekommer dock inga väpnade strider mellan danska och tyska militärer under tiden som Elof och Olof är på plats.

Vardag i fält

De värmländska soldaterna är omväxlande inkvarterade i kaserner och i stadens hus hos de dansksinnade bland flensburgarna, som är gästfria och frikostiga med att förse sina gäster med såväl mat som öl och brännvin. Utskänkningsen är f.ö. såpass flödande att den värmländska bataljonsledningen föreslår att soldaterna på frivillig väg ska låta en del av sin dagersättning vara inestående i regementskassan tills man kommit hem igen, för att inte alla slantar ska spenderas på dryckjom.

Hälsoläget är annars ovanligt gott för att vara en kommendering. Men trots det förekommer det sjukdomar bland manskapet. Bland dem som drabbas av sjukdom hör Olof Maggeby och Elof Bergfeldt. Olof drabbas i oktober av en inflammation som leder till att han avlider den 15 oktober. I Elofs fall handlar det om feber som vägrar ge med sig. Elof avlider den 12 december.

Hemma i Sverige gör dock tidningar gällande att de allra flesta dödsfallen är orsakade av delirium, d.v.s. att folk super ihjäl sig. Dessa skrivelser ska man emellertid mest ta som ett inlägg i tidens nykterhetsdebatt, än som en sanning.

Olof begravs den 18 oktober och Elof den 17 december på begravningsplatsen Alter Friedhof i Flensburg. Till deras minne förses gravarna med var sin sten. En för nr 27 Maggeby och en för nr 67 Bergfeldt.

Både Olof och Elof får värdiga begravningar. Östgöta Correspondentens utsände rapporterar hem till

sin tidning i ett brev daterat Haderslev, den 10 november om en annan begravning som han bevittnat:

”Jag blef emellertid i tillfälle att beskåda en ganska högtidlig sorgfest. En karl, wid något af Östgötha kompanierne, hwilken dött, begrovs nemligen. Processionen war talrik, jag tror hela bataljonen, befälet inräknadt, deltog i den. Den dödes wapen låg på kistlocket, smyckadt med friska blomsterkransar. Kistan bars af åtta man, föregångne af en pluton under gewär, anförd af en underofficer. Alla woro klädda i full parad. Sorgmarschen, spelad av grenadiermusiken, war hänförande wacker. De djupa melankoliska tonerna rullade högtidligt öfwer den böljande folkmassan och trängde till hjärtat. Jag har njutit af få koncerter så mycket, som af denna musik, af denna stund. Den rörde också alla.”

Kommenderingens slut

Den svensk-norska truppen stannar till i juli 1850. Efter att den återvänt hem blossar kriget upp igen med flera blodiga sammandrabbningar under hösten, bland annat vid Isted. Krigets sista strid utkämpas på nyårsdagen 1851.

Hemma i Sunne

Hemma i Sunne tas Elofs och Olofs dödsbud emot med chock och förstämning. Elofs änka Kajsa Jansdotter har under makens frånvaro varit havande, och när hon föder ett gossebarn den 25 april 1850 blir valet av namn självklart – Elof. Kajsa får 4 riksdaler banco i årlig pension efter Elof, men pensionen är för skral för att försörja en familj. Hon får också fattighjälp för barnen från socknen. Hjälpn är tyvärr bara till en liten del i kontanter. En andra del innebär sorgligt nog att Kajsa tvingas se sin familj splittras när åttaåriga Lars måste flytta från sin styvmor till Södra Åmberg där han blir omhändertagen som fattighjon. Kajsa fortsätter visserligen vara folkbokförd på soldattorpet i

"Mördad på gatan"

av Gunnar Jonsson

Under arbetet med att slutkontrollera de register som skickas in till Värmlands Kyrkboksregister - VKBR, stöter man ibland på noteringar som man hajar till inför. Rubrikens dödsorsak utgjorde inget undantag.

Holmedal FI:4 sidan 49, 1905-08-12

Och som den mördade, Axel Emanuel Danielsson, dessutom var polis och brandsoldat i Karlstad, ville jag gärna veta lite mer om händelsen. En artikel i Karlstadstidningen 14/8-1905 berättar i detalj om vad som hände:

Ett hemskt blodsdåd i Karlstad

Vid ½1-tiden på natten till i lördags föröfvades här i Karlstad ett blodsdåd, som i hög grad upprört vårt samhälles invånare. En ung polisman Axel Danielsson blef, då han skulle afföra en anhållen person, urmakeriarbetaren Ernst Johan Albin Ernström, till poliskontoret, af denne dödad med ett knifhugg, och en annan person, agenten Hjalmar Wenström, hvilken var polisman- nen behjälplig, blef af Ernström svårt sårad.

Vid det polisförhör, som i lördags hölls i saken af t. f. stadsfiska-

len Albert Nelson, framgick om händelsens förlopp i hufvudsak följande:

Ersntröm, som hade anställning hos urmakaren K. G. G. Fallqvist i Mariedal härstädes, hade vid 6-tiden i lördags afton sammanträffat med en arbetare Gustaf Nyberg. De hade då båda förtärt hvar sin sup samt kommit öfverens att senare träffas i Stadsträdgården. Då de kommit dit vid 10-tiden hade de af medhaft bränvin åter tagit sig hvar sin sup, hvaräfter Ernström bjudit på en toddy. När de sedan vid 11-tiden lämnade Stadsträdgården, hade Ernström vid porten gifvit

De båda gravstenarna på Alter Friedhof i Flensburg

Berga i några år, men i själva verket flyttar hon ganska snart efter Elofs död tillbaka till Toneby. I husförhörslängden betecknas hon till en början som "lösdrivare".

Olofs änka, Marit Olsdotter, flyttar ifrån soldattorpet efter Olofs död, men stannar med barnen som inhyses i Maggeby. Även Marit tvingas ta emot fattighjälp för barnens skull. Specifikt för lilla fyraåriga Kerstin får hon fattighjälp från Åleby hemman. Kerstin får, tack och lov, bo kvar hos sin mor.

Slesvig och Holstein med viktiga större orter. Karta: Mats Johansson

Liksom Kajsa Jansdotter gifter Marit inte om sig. Till skillnad mot Kajsa finns det ingen anteckning i husförhörslängden om att Marit får någon pension efter sin framlidne make.

Olof och Elof blev två av Sveriges allra sista indelta soldater att avlida under en kommendering till ett främmande land.

Källor:

Foto; Bengt Welander
Johansson, Mats; Nu kommer Lönn, Löntorpet, 2019

Kyrkböcker, Sunne socken

Wermlands-Tidningen, 1849–1850,
Karlstads Stadsbibliotek

Östgöta Correspondenten, 1849,
Kungliga biblioteket

sig i slagsmål med några personer. Nyberg tog emällertid isär de stridande och fortsatte sin väg med Ernström. En stund senare träffade de Fallqvists hustru och en af hans båda söner samt gjorde dessa sällskap till deras hem på Herrhagen. Här satta de sig på en veranda och Ernström bjöd åter på en sup. Om en stund gick Ernström upp för trappan till Fallqvists våning, och de kvarvarande fingo inom kort höra bråk och oväsen där uppfifrån. Enligt hvad Fallqvist berättar, hade han och hans yngre son redan gått till sängs, då Ernström kom in till dem och utan vidare anledning öfverföll Fallqvist, som han bl. a. bet i näsan och ena armen. Fallqvist lyckades emällertid komma ifrån den rasande mannen och skyndade blödande och uppskrämd ned till sin hyresvärd, fyrvärkaren J. M. Stedenfeldt, som bodde i våningen inunder, för att söka hjälp. Stedenfeldt samt Hjalmar Wenström, hvilken också bodde i gården, gingo nu upp i Fallqvists våning. Engström fanns emällertid ej där, men man kom snart underfund med, att han gått in i en bredvidliggande våning, som för tillfället stod obebodd och till hvilken dörren befanns låst på innersidan. Då Ernström icke ville öppna, gingo ett par av de närvarande personerna ut och reste upp en steg mot ett fönster till den våning, där Ernström befann sig,

samt praktiserade sig på stegen in och togo hand om Ernström. Härvid hade äfven patrullerande poliskonstapeln Axel Danielsson, hvilken tillkallats af en son till Stedenfeldt, kommit tillstädes. Danielsson fann sig böra anhålla Ernström, och då han nu skulle afföra honom till poliskontoret, fick han hjälp därvid af Wenström, hvilken förut till för ett par månader sedan varit anställd vid stadens poliskår. Stedenfeldt Skyndade emällertid före till poliskontoret för att skaffa förstärkning åt polisen.

Ernström fördes nu af Danielsson och Wenström på väg mot poliskontoret. Han bad flera gånger att få gå sin väg, och de kunde endast få honom med sig ett litet stycke i sänder, hvaräfter han stannade. Så hade man kommit öfver Kanalbron och upp för Kungsgatan samt ned till Östra Torggatan. Då man passerat denna och kom förbi en af sofforna i promenaden vid torget, satte sig Ernström ned i denna. De båda andra drogo honom upp och skulle fortsätta. Ernström gick nu med endast några få steg, hvarpå han stannade. De båda andra sökte draga honom med sig. »Ryck inte, din d-l!», ropade han till Danielsson, och i det samma slet han sig lös och fick upp en knif samt högg med denna till Danielsson i vänstra sidan af halsen, hvarpå han sprang. Wenström såg Danielsson falla, men kunde ej i mörkret närmare iakttaga, hur det gått honom, utan skyndade åter den flyende, som han snart hann upp. Då han nådde honom, fick äfven han af Ernström ett svårt knifhugg, som träffade i hufvudet i närheten af högra örat. Wenström lyckades emällertid få omkull Ernström och själf komma öfver honom.

Nu hade emällertid Stedenfeldt hunnit till vaktkontoret, där han fått löfte om snar polishjälp, hvaräfter han skyndade promenaden framåt och på afstånd blef vittne till en del af hvad som nyss berättats. Han hörde Wenström ropa på hjälp och skyndade fram till honom samt sökte taga knifven från Ernström. Härvid riktade denne också ett hugg mot Stedenfeldt, och då denna drog sig undan för hugget, måste Wenström, som nu började bli matt af blodförlust, släppa sitt tag i Ernström, hvilken genast tog till flykten nedåt Östra Torggatan.

Enligt hvad Stedenfeldt berättar, hade han hört Ernström omedelbart innan han utdelade hugget mot Danielsson, yttra: »Skall jag göra mig olycklig!», hvarpå han sett hur Danielsson fått hugget. Denne hade därvid fallit, men åter rest sig och gått med vacklande gång.

Han hann ej längre än till midt för apoteket, där han föll och blef ligande i sitt blod. Nu anlände polis jämte några andra personer. Den förstkommande af dessa ringde på apoteket för att erhålla förbandsartiklar, men då sådana erhöles, var Danielsson redan död. Knifhugget hade tydligen afskurit halspulsådern.

Wenström, som syntes nära att förblöda, fördes till läkare och blef där förbunden, hvaräfter han fördes till länslasarettet, där han fortfarande vårdas.

Polisen vidtog genast åtgärder för att infånga dråparen, och vid 1/4-tiden på morgonen anträffades han i sin bostad i Mariedal och anhölls. Han hade lyckats undgå polisens uppmärksamhet och på någon bakväg smugit sig in i sitt rum. Då han ej kunde förmås att öppna, måste polisen spränga dörren.

Vid polisförhöret påstod Ernström, att han varit så berusad, att

Ordföranden har ordet

Mildaste januari och februari ”i mannaminne” är ett uttryck som stämt väl med hur det sett ut i mina trakter av Värmland i år. Just mannaminne är ett sådant ord som är så härligt oexakt, för det fanns inte behov av bättre precision på den tiden som uttrycket myntades. Några andra sådana här uttryck jag tänker på är ”det var inte nästgårds” eller att en person var ”utsocknes”. Båda två tycker jag på ett bra sätt beskriver vårt sätt att bo och leva förr i tiden, och att världen utanför den egna socknen inte berörde så många. Det sägs att en 1700-talsmänniska träffade 100 personer under hela sin livstid, idag är den siffran 80 000. Som släktforskare är det skönt att inte behöva förlita sig på mannaminnet med dess begräns-

ningar, och ditt eget mannaminne är fullt tillräckligt för material till boken om dig själv.

Vad händer i föreningen

Då jag skriver dessa ord har vi genomfört Släktforskningen dag på flera platser i Värmland och haft en mycket välbesökt föreläsning på Arkivcentrum, Prästen – Staten och Guds ords tjänare med Lennart Nilsson. Innan tidningen når Er har även föreningens årsmöte hållits. Våra lokalgrupper och vår programgrupp fortsätter att anordna spännande arrangemang. Se tidningens baksida, och håll koll på VärmlandsRötter.

I maj kommer vi att uppmärksamma alla våra fantastiska kyrkboksregistrerare som så förtjänstfullt bi-

dragit till skapandet av Värmlands Kyrkboksregister. Inbjudan skickas direkt till berörda.

Vi planerar en medlemsresa till Släktforskardagarna i Skövde 22-23 augusti, men mer information kommer.

Värmlands Kyrkboksregister i Arkiv Digitalis födda, vigda och döda – delar av Sverige

Det är ännu inte helt fastställt datum för Arkiv Digitalis publicering av vårt kyrkboksregister. Man siktar på att samla ihop fler register till en större lansering enligt Niklas Hertzman.

Lars-Göran Jansson, ordförande

Forts från föregående sida

han ej kunde komma ihåg hvad han gjort. Han mindes endast, att han blifvit anhållen hos Fallqvists samt gått därifrån med en polis och Wenström. Af hvad som sedan passerat ända till dess han på morgonen kommit hem till sin bostad, förklarade han sig icke ha något minne.

Af de hörda personerna intygade dock flere, att han visserligen varit något berusad, men icke så mycket, att han ej skulle vetat hvad han gjort samt att hans tal förefallit fullt redigt.

Ernström, som nu å länsfängelset afbidar ransakning inför rådhusrätten, är född 1882 i Esperöd, Vanstads socken, Skåne, där hans fader är urmakare. Han lärde yrket hos fadern, men gaf sig sedan in som musikanter vid Vändes trängkår i Landskrona, där han vistades ett par år. 1902 tog han värfning vid Göta ingenjörkårs musikkår. Denna anställning innehade han till i okto-

ber förlidet år, då han fick plats hos urmakaren Fallqvist härstädes. Han lär vara skicklig musiker och har här varit anförare för musikföreningen »Lyrar». I dec. i fjol dömdes han af Karlstads rådhusrätt till böter för fylleri och våld å person.

Den under så ohyggliga omständigheter omkomne polismannen var endast 20 år gammal. Han var bördig från Sollom i Holmedals socken och hade endast några veckor tjänstgjort vid stadens brand- och poliskår.

Då vi i dag på lasarättet återhörde den sårade Wenströms tillstånd, var han ganska kry och någon fara för lifvet synes alls icke föreligga.

Den aflidnes begrafning äger rum i morgon en kvart efter kl. 12 midnatten på nya kyrkogården.

Ransakning med Ernström kommer att hållas om lördag kl. 12 å länsfängelset.

Domen

Vad fick då Ernström för straff för sitt dåd. I Polisunderrättelser 1905 nr 104 B 20 kan man läsa följande:

”20:o. Urmakeriarbetaren Ernst Johan Albert Jönsson-Ernström från Karlstad, född 17/9 82, häktades 12/8 d. å. och dömdes 26/8 att för dråp hållas till straffarbete i 6 år och 6 mån.”

Ernström tog senare bort sitt släktnamn och kallade sig enbart Jönsson och ägnade sig åt musikeryrket. Han gifte sig 1918 och fick tre barn. Han avled i Sundsvall 1925.

Släktforskingens dag 18 januari 2020

Sedan några år tillbaka genomförs Släktforskingens dag den tredje lördagen i januari. I år arrangerades den i Arvika, Forshaga, Grums, Kristinehamn, Säffle och Karlstad.

Temat i år var Officerare och soldater – deras liv och bostäder.

På Arkivcentrum i Karlstad erbjöds forskarhjälp, föreläsningar av Olle Nilsson, Sven-Åke Werme och Sven-Åke Modin samt utställningar/informationsbord från Värmlands Släktforskarförening, Föreningsarkivet i Värmland, Karlstads kommunarkiv, Regionarkivet Värmland, Värmlandsarkiv, Värmlands företagshistoria, Folkuniversitetet, EmiWeb, Kulturföreningen Brandsbolsgårdar, Löntorpet Soldatforsking – Mats Johansson och Forska i sockenstämmoprotokoll - Lars Hammarén.

Två av dagens föreläsningar Gårdsforsking i Gräsmark blir bygdebok samt Officerare och soldater – deras liv och bostäder spelades in och finns tillgänglig för våra medlemmar på <https://start.varmlandsrotter.se/filmade-foredrag/>

Dessutom kunde man delta i visningar av arkivmagasinen samt besöka bokbinderiet.

Arrangemanget är ett samarbete mellan Värmlands Släktforskar-

förening, Arkivcentrum och Folkuniversitetet. Drygt 160 personer skrev in sig i gästboken och det hördes många positiva röster bland besökarna.

Tack alla Ni som var utställare och funktionärer denna dag!

*Text och foto:
Lars-Göran Jansson*

Mats från Löntorpet-Soldatforsking och Kristina från Folkuniversitetet samtalar med en av dagens besökare

Föreningen besöker hembygdsföreningar

Nytt för i år är att Värmlands Släktforskarförening erbjudit värmländska hembygdsföreningar ett besök av oss då vi berättar om hur man kommer igång med släktforsking, samt informerar om föreningen. Dessutom berättar vi om DNA-forsking och visar hur man släkt-

forskar via Arkiv Digital och även hittar intressant material i andra källor. Det är samma koncept som vi tidigare erbjudit bygdegårdsföreningarna.

Första stoppet på turnén gjordes i Bjurtjärn 28 januari.

Inbokade besök är i skrivande stund Gunnarskog, Borgvik och Västra Ämtervik men vi har flera hembygdsföreningar på intresselistan.

*Text och foto:
Lars-Göran Jansson*

Britt-Marie Johansson inspirerar och informerar i sockenstugan i Bjurtjärn

Verksamhetsberättelse 2019

Verksamhetsåret

Föreningens trettiosjätte verksamhetsår omfattar tiden 2019-01-01 till 2019-12-31.

Medlemmar

Antal medlemmar 2018-12-31: 1657

Nya medlemmar 2019: 40

Uträden, avlidna, ej betalt avgift: 169

Antal medlemmar 2019-12-31: 1528 (Varav familjemedlemmar 83)

Medlemsavgiften

För 2019 var medlemsavgiften 170 kr för ordinarie medlem samt 60 kr för familjemedlem.

Hedersmedlemmar

Bo Cider, Molkom

Bernhard Granholm, Kristinehamn

Anders Höglund, Kristinehamn

Jens-Åke Nilsson, Karlstad

Hans Olsson, Forshaga

Lars Gunnar Sander, Forshaga.

Styrelse

Ordförande: Lars-Göran Jansson, Karlstad.

Vice ordförande, ansvarig yttre evenemang: Britt-Marie Johansson, Forshaga

Kassör, administratör Facebook: Elisabeth Björkman, Grava

Sekreterare, redaktör VärmlandsRötter: Gunnar Jonsson, Säffle

Ansvarig inre evenemang: Sonja Östlund Skagerud, Skoghall

Ansvarig sockenombud och lokalgrupper: Berith Hemmingberg, Munkfors

Ledamot: Eva Lejrin, Karlstad

Ledamot: Ulf Fritzson, Forshaga

Ledamot: Hans Hougaard, Deje

Övriga funktionärer

Revisorer: Lennart Sennmark, Karlstad, Christer Nilsson, Kristinehamn

Revisorssuppleant: Roland Hammar, Deje

Valberedning: Peter Borg, Molkom (sk), Lennart Andersson,

Forshaga, Ragnar Johansson, Forshaga

Redaktör VärmlandsAnor: Carl-Johan Ivarsson, Söderköping

Årsmötet den 16 februari 2019

Avgående styrelseledamöter var Thore Jansson, Gunnar Jonsson, Britt-Marie Johansson, Eva Lejrin och Sonja Östlund Skagerud. Kjell Hasselroth avgick under varande mandatperiod. Omval av Gunnar Jonsson, Britt-Marie Johansson, Eva Lejrin och Sonja Östlund Skagerud. Nyval på två år av Elisabeth Björkman. Fyllnadsval på ett år av Hans Hougaard. Till ordförande för föreningen omvaldes Lars-Göran Jansson. Omval av revisor Lennart Sennmark och Christer Nilsson samt revisorssuppleant Roland Hammar. Omval av redaktör för VärmlandsAnor Carl-Johan Ivarsson, omval av redaktör för VärmlandsRötter Gunnar Jonsson. Till valberedning omvaldes Peter Borg

Årsmötet 2020

Föreningens årsmöte ägde rum på Arkivcentrum i Karlstad lördagen den 15 februari. I år infann sig 33 medlemmar, en högre siffra än förra året.

Föreningens ordförande Lars-Göran Jansson hälsade välkommen. Till mötesordförande valdes Anders Lund och som sekreterare tjänstgjorde Eva Lejrin. Verksamhetsberättelsen och den ekonomiska redovisningen kommenterades av Lars-Göran Jansson och Elisabeth Björkman. Året som gick resulterade i en stor ekonomisk framgång men en medlemsmässig tillbakagång. Flera närvarande kommenterade detta, och styrelsen kommer att arbeta vidare med frågan. Revisorn Lennart Sennmark föredrog revisionsberättelsen, som

resulterade i att styrelsen beviljades ansvarsfrihet.

Den mest omfattande frågan vid årsmötet var en stadgerevision, som föranleddes av att styrelsen deltagit i en kurs anordnad av Folkuniversitetet i föreningsteknik. Ragnar Johansson från Forshaga hade läst noga på styrelsens förslag, och kom med välgrundade synpunkter som resulterade i några ändringar. Ändringarna handlar mestadels om en paragraf som vi hoppas slipper att använda – att utesluta medlemmar som motarbetar föreningens ändamål. Dessutom blir paragrafen om vad som skall avhandlas vid årsmötet tydligare.

I styrelsevalet så beslutades att utöka styrelsen med en person, så vi

fick in två nya i styrelsen. Monika Becker bor på Hammarö men har också en stark koppling till Värmlands nordöstra hörn: Rämmens och Gåsborns socknar. Lars Wahlmark är född hälsing men bor sedan länge i Bäckhammar i Visnums socken, med Kristinehamn som postadress. Ulf Fritzson och Berith Hemmingberg omvaldes. Vi fick också en ny revisor: Annika Nylén från Arvika. Övriga funktionärer omvaldes.

Verksamhetsplan och budget för 2020 antogs också. Medlemsavgiften 2021 kommer att bli oförändrad.

Efter avslutade förhandlingar vankades smörgåstårter i Almquistsalen.

Carl-Johan Ivarsson

(sk) och Ragnar Johansson, nyval av Lennart Andersson. Efter årsmötet bjöd föreningen på smörgåstårta med dryck. Vid styrelsemötet den 16 februari konstituerade sig styrelsen enligt ovan.

Styrelsens arbete

Thore Jansson tvingades på grund av sjukdom att avsluta sitt uppdrag som medlemsansvarig och kassör vid förra årsskiftet. Han avled senare den 28 mars. I november valde vår styrelseledamot Hans Hougaard att lämna styrelsen av personliga skäl.

- Under året har vi hållit sex ordinarie protokollförda styrelsemöten, ett konstituerande styrelsemöte samt en planeringsdag med styrelsemöte. Vid dessa styrelsemöten har det hanterats ett antal ärenden av olika dignitet. På planeringsdagen i november arbetade vi som vanligt med frågor med inriktning på utveckling och ekonomi. Två arbetsmöten har hållits under året då styrelsen arbetat med en del övriga frågor. Genom Folkuniversitetets försorg anordnades i mars en utbildning i styrelsearbete där vi fick många bra tips om bland annat rutiner, stadgar och instruktioner. Det utlokaliserade styrelsemötet hölls i år i Säffle Hembygdsgård.

- Vid Sveriges Släktforskarförbunds riksstämma som i år hölls i Borås den 23 augusti representerades föreningen av Lars-Göran Jansson, Sonja Östlund Skagerud och Britt-Marie Johansson.

- Lokalgrupperna i Arvika, Grums, Hagfors, Kristinehamn, Sunne och Säffle har under året haft verksamhet. Verksamheten varierar mellan grupperna och består i vissa fall endast av forskarhjälp medan andra grupper även arrangerar träffar och föreläsningar. Lokalgruppen i Filipstad har inte haft någon verksamhet under året. Två lokalgruppsträffar har arrangerats på Arkivcentrum under året då lokalgruppen kunnat

utbyta erfarenheter och styrelsen informerat.

- Ytterligare några nya sockenombud har tillkommit under året. Föreningen får då och då in förfrågningar om forskarhjälp av lokal karaktär vilka då har kunnat skickas vidare till sockenombuden.

DNA-cirklar och DNA-träffar

Under 2019 har två studiecirklar hållits i Karlstad, cirkeldeltagarna träffades varannan torsdag med olika teman, som tolkning av DNA-resultaten och matcher, information om olika verktyg för att analysera resultat, genomgång av olika släktforskningsprogram och information om länkar till olika sidor på nätet. Dessutom har vi haft cirklar på flera ställen runtom i Värmland. Vi har haft två DNA-träffar under året, den 6 februari gästades vi av Jan Myhrvold. Träffen hölls på Stadsbiblioteket. Därefter meddelade biblioteket att de inte längre ville vara med som arrangör. Styrelsen beslutade då att ändå fortsätta med någon DNA-träff eftersom intresset för DNA är väldigt stort. En träff hölls den 25 november på Arkivcentrum med Niklas Hertzman, som höll sitt föredrag såväl på eftermiddagen som på kvällen.

Programverksamheten

Programverksamheten har även i år varit uppdelad på inre och yttre evenemang.

Inre evenemang på Arkivcentrum har ägt rum på måndag eftermiddag eller torsdag kväll sammanlagt 11 gånger under 2019. Målet med verksamheten är att ha ett varierat utbud för att tillgodose medlemmarnas önskemål om programpunkter samt för att väcka intresse för släktforskning hos nya medlemmar, men också för att ge medlemmarna ökad kunskap inom olika släktforskningsområden.

*Intresserade besökare vid Filibjur i Filipstad.
Foto: Lars-Göran Jansson*

- Arrangemangen på Arkivcentrum är öppna för allmänheten utan avgift. Vårt mål är att värva nya medlemmar till föreningen. Efter föreläsningarna bjuder vi på kaffe med tilltugg. Ofta är ”boklådan” på plats för att medlemmarna skall kunna köpa böcker, CD-skivor/USB-minnen med olika program. Vi annonserar vår verksamhet i medlemstidningen VärmlandsAnor, på hemsidan VärmlandsRötter, i vår Facebookgrupp, genom massutskick till medlemmar som lämnat uppgift om e-postadress, via Folkuniversitetets kurskatalog och Arkivcentrums programblad och hemsida.

- Under våren 2019 hade vi föreläsningar om: Hammarö förr i tiden, Släktforskning i Tyskland, Att skriva en släktbok, Vägar i kulturlandskapet – från hålvägar till motorvägar, Varför och hur en ung släktforskare började med släktforskning samt ett Släktforskar-Café med snack-tajm. Dessutom deltog Olle ”Alster-Olle” Andersson på Släktforskningsdagen i januari med en föreläsning om Fotografiet och Släktforskningen.

• Hösten inleddes med Tågtrafikens utveckling i Värmland därefter, Forska i sockenstäm-moprotokoll – Hur sockenstäm-man fungerade en gång i tiden, Bosjön – ett stycke värmländsk bruks- och släkt historia, Bränder och brandskydd i Värmlands historia och avslutningsvis två föreläsningar om DNA i släktforskningen – Är DNA genvägen till släkten?

• Flera av våra föreläsare har varit återkommande gäster hos oss, och kommer säkerligen att besöka oss igen. ”Kaffegruppen” skall ha en eloge som alltid fixat något gott tilltugg till kaffet.

• De flesta av föreningens lokalgrupper har också egna programaktiviteter, som presenteras på föreningens olika informationskanaler.

Videofilmning. Totalt har under året 15 st föredrag spelats in. De flesta är från Arkivcentrum i Karlstad men även lokalgrupperna i Grums och Sunne har haft besök av mannen med kameran. Den tekniska kvalitén på filmerna ökar stadigt men förbättringspotential finns naturligtvis. Då och då hörs kommentarer från medlemmar som uppskattar möjligheten att i efterhand se föredragen via vår hemsida VärmlandsRötter. Vi startade detta projekt under hösten 2018 och under det första året har våra filmer startats på Youtube vid inte mindre än 1500 gånger. Förfrågan om att använda våra filmer i släktforskarutbildning har förekommit.

Yttre evenemang. Under året har föreningen deltagit vid flera olika evenemang som både arrangeras av oss själva och av andra organisationer och föreningar. Vid dessa tillfällen har vi marknadsfört föreningen och värvat nya medlemmar, vi har också erbjudit forskarhjälp, försäljning av böcker och publikationer. Det är många besökare som kommer för att få råd och för att diskutera släktforskning. Vid flera

Britt-Marie Johansson och Eva Lejrin vid föreningens monter vid Arkivens dag i Hagfors.
Foto: Lars Göran Jansson

tillfällen har även utställningar och föreläsningar förekommit.

• Året inleddes en dag i januari med Släktforskningens Dag där aktiviteter fanns i Karlstad, Kristinehamn, Arvika, Säffle, Grums och Forshaga.

• Under sommaren deltog föreningen vid Edebymarten vid Övre Ulleruds Hembygdsgård, Klar-Hälja i Norra Råda, Föreningsdagen Filibjur i Filipstad, Kulturveckan i Sunne, Gravdagen Grava Hembygdsgården och Julmarknaden i Forshaga Hembygdsgård.

• Släktforskardagarna var under augusti förlagda till Borås. Föreningens monter bemannades av sju av våra medlemmar och erbjöd våra egna publikationer, Värmlandskartor och övriga produkter i marknadsföringssyfte. Värmlandsmontern drar till sig ett stort intresse och många stannar för att prata släktforskning i Värmland. Föreningen hade även arrangerat en dagsresa med buss för medlemmarna. Många deltagare uttryckte att de var mycket nöjda med resan.

• Vid Arkivens Dag i november deltog föreningen tillsammans med Arkivcentrum Värmland i Biblioteket i Hagfors. Aktiviteter fanns även i Sunne, Arvika och Karlstad.

• Under året har även en medlemsresa arrangerats till Varnhem i Västergötland med Kata Gård. Även den resan var en dagsresa

som deltagarna var mycket nöjda med.

• Under sportlovet i februari deltog föreningen tillsammans med Arkivcentrum med ”Släktforskning för Unga”. Ungdomar upp till 15 år besökte oss för att göra studiebesök i arkiven, lyssna på en kortare presentation om hur släktforskning går till samt prova på att göra egen forskning. Ett fåtal ungdomar kom och visade mycket stort intresse för släktforskning.

• Den s.k. ”Bygdegårdsturnén” har gått vidare. Under året har ett besök gjorts i Ölseruds Bygdegård på Värmlandsnäs. Där har vi berättat om släktforskningens förutsättningar och grunder, DNA-forskning och hur forskning går till i praktiken. Även marknadsföring och medlemsvärvning har stått på programmet.

• Sammanfattningsvis kan vi fastslå att det är viktigt att föreningen deltar vid yttre evenemang för att synas och för att informera om vår verksamhet.

Projekt

Kyrkoboksregistrering VKBR - Kyrkoboksregistreringen har under året fortsatt. Vid Släktforskardagarna i Växjö 2018 släpptes version 4 med totalt 1.417.852 poster med födda, vigda och döda i 91 socknar. Arbetet fortsätter inför en version 5 och har hittills utökats med ca 50.000 poster.

Föreningen har tecknat ett avtal med Arkiv Digital AB om att de får

tillgång till innehållet i Värmlands Kyrkboksregister 4 för att publicera detta i sitt "Födda, vigda och döda – delar av Sverige". Detta ger tillgänglighet till dessa uppgifter för alla med abonnemang hos Arkiv Digital. Avtalet har inneburit ett stort ekonomiskt tillskott i föreningens kassa. Vi får fortsätta att sälja vårt register som USB/DVD och vi kommer att fortsätta registrera nya poster. Dessa nya poster har vi möjlighet att mot ersättning kunna leverera till Arkiv Digital.

Emanuel S Ekmans värmlandsbok från 1765 – En nyutgåva som planerats i många år har äntligen sjösatts. Vid Släktforskningsdag i januari släpptes boken. Ett tjugotal exemplar har sålts under året.

VärmlandsAnor – Medlemstidningen VärmlandsAnor har under året utkommit med fyra nummer. Kerstin Osterman har svarat för tidningens layout. Carl-Johan Ivarsson har varit redaktör under året. Nya och gamla medarbetare har bidragit till att fylla tidningens sidor med intressant innehåll. Redaktörens ambition har varit att medlemstidningen skall spegla hela landskapet, och innehålla både lokalhistoria, personhistoria och släkthistoria. Försöken att samla artiklar kring olika geografiska teman har fortsatt, med fokus på Jösse, Färnebo och Grums härader

VärmlandsRötter - Den nya hemsidan, skapad i WordPress har nu finnits i två år. Allt är överfört till den nya plattformen utom de omfångsrika Värmlandssidorna. Dessa har nu börjat att konverteras, men det är ett omfattande arbete som kommer att ta sin tid. Flera dokument har gjorts tillgängliga för medlemmar på medlemssidorna.

Facebook – Föreningens Facebooksida startade 2015 med Elisabeth Björkman som administratör.

Under året har gruppen vuxit med ca 200 medlemmar och var vid utgången av november uppe i 1 162 medlemmar. Tips och frågor

strömmar in och man hittar nya släktsamband. Föreningens evenemang marknadsförs i gruppen och medlemmarna får en påminnelse när programdatumet närmar sig.

Övrig medlemsservice

- Utbyte av medlemsblad har skett med ett nittiotal andra föreningar. Dessa publikationer förvaras i forskarsalen på Arkivcentrum Värmland där de kan läsas av besökarna. De föreningar som övergår till att distribuera sina medlemstidningar via internet med hjälp av PDF-filer, kommer vi att utbyta PDF-fil med. Vi kommer att göra en enkel utskrift av inkomna tidningar som placeras bland de övriga i forskarsalen.
- Flera av föreningens medlemmar leder studiecirkel på olika platser, antingen i externa arrangörers regi, eller inom föreningens/lokalgrupps verksamhet. Även som funktionärer för föreningen DIS finner man medlemmar i VSF.
- Ett stort antal släktforskarfrågor per brev, telefon, Facebook och e-post har besvarats av styrelsemedlemmar, sockenombud m fl. Många av dessa kommer från USA och Norge.

Ekonomi

Ett verksamhetsår med överskott på verksamheten. Medlemsantalet har minskat mot förra året. Föreningen har en god ekonomi som möjliggör fortsatt satsning på utveckling av den värmländska släktforskningen. Resultat- och balansräkning bifogas verksamhetsberättelsen. Styrelsen föreslår att årets överskott 245 699,83 läggs till det balanserade kapitalet och överförs i ny räkning.

Slutord

- Under året avled vår förre kassör och medlemsansvarige Thore Jansson, vår revisor Christer Nilsson och vår hedersmedlem Bernhard Granholm och våra tankar går till deras nära och kära.
- Vår förening har under året märkt av ett något sjunkande

medlemsantal vilket även många andra släktforskarföreningar och övriga ideella föreningar känt av. Styrelsens arbete med att göra medlemskapet i vår förening ännu mera förmånligt och innehållsrikt skall fortsätta.

- Föreningen har arrangerat/medverkat vid Släktforskningsdag, Släktforskardagarna i Borås, Arkivens dag samt ett flertal yttre evenemang ute i länet. Våra lokalgrupper har lockat många besökare till sina evenemang. Programgruppen har arrangerat en mängd spännande föreläsningar på Arkivcentrum.
- Inspelningarna av föredrag har fortsatt under året och vi vet att dessa är populära bland våra medlemmar.
- Vår medlemstidning VärmlandsAnor uppskattas av våra medlemmar och då andra föreningar mer och mer går över till PDF-utgåvor är vi stolta över vår papperstidning.
- Hemsidan VärmlandsRötter har många besökare och innehållet har fortsatt att utökas under året.
- Facebookgruppen har varit livaktig och många har fått snabba svar på sina frågor.

Våra besök hos bygdegårdsföreningar har fortsatt under året och vi har nu även erbjudit samma koncept till de värmländska hembygdsföreningarna. De första besöken hos hembygdsföreningarna kommer att starta under 2020.

- Vårt samarbete med Folkuniversitetet och Arkivcentrum har under året varit gott och är värdefullt för alla parter.

Karlstad i januari 2020

Lars-Göran Jansson
Gunnar Jonsson
Elisabeth Björkman
Ulf Fritzon
Berith Hemmingberg
Britt-Marie Johansson
Eva Lejrin
Sonja Östlund Skagerud

Resultaträkning 2019

Intäkter	2018	2019	Budget 2020
Medlemsavgifter	235986	256448	260000
Försäljning publ, böcker o CD	75139	273162	30000
Försäljning kommission	22590	13558	20000
Aktivitetbidrag FU	21500	0	10000
Övrigt	27092	17085	20000
Summa Intäkter	382307	560253	340000
Kostnader			
Föreningen gemensamt	102947	74919	105000
VärmlandsAnor	148024	141390	150000
VärmlandsRötter	3810	375	4000
Publikationer o CD	4951	1722	5000
Försäljning kommission	21511	24509	18000
Riksstämman	15648	19564	20000
Evenemang Yttre	981	2032	3000
Projekt	51291	26169	36500
Lokala grupper	23185	17947	32550
Evenemang Inre	15300	14776	23000
Summa kostnader	387648	323403	397050
Medel från egna kapitalet			57050
Resultat före avskrivningar			
Avskrivningar			
Resultat efter avskrivningar			
Finansiella intäkter	6555	8849	
Finansiella kostnader			
Årets resultat	1214	245699	57050

Balansräkning 2019-12-31**Tillgångar**

Plusgiro	316 826
Bank	774 127
Varulager	34 227
Förutbetalda bidrag	-3 500
Hemsida	0
Förutbetalda aktivitetsbidrag	0

Summa tillgångar **1 121 680**

Skulder och Eget kapital

Diverse skulder	45 846
Förutbetalda medlemsavgifter	86 352
Förutbetald porto	321
Eget kapital	743 462
Årets resultat	245 699
Förutbetalda intäkter	0

Summa skulder och eget kapital **1 121 680**

Nr 230

Sänder en antavla för Barbro Hallin, född 1926. Varför har jag då utrett detta? Jo, Barbro var gift med keramikern Rex Stuart-Beck. De kom att bo i Dalen i Arvika, och just där bor nu min ena son gift med deras sondotter Josefin Stuart-Beck...

I släkten finns en del välkända namn, bl.a. Wallenbergs förfäder och som syskon Hjalmar Lundbohm - Kirunas grundare och LKAB:s första disponent. Vidare uppfinnaren och sjökaptenen Paul Wilhelm Sieurin och Sophia Henrietta Ulrika Hellsten som med viss envishet påstods vara dotter till prinsessan Sofia Albertina av Sverige.

*Kenneth Larsson
Slobyn Lyckan
671 96 Mangskog
tel. 070 211 15 16
kenlar@mangskog.se*

Favorit i repris, tyvärr!

Vår kassör behöver ha medlemmarnas aktuella e-postadresser. Varje gång vi gör ett utskick så "studsar" ett stort antal meddelanden tillbaka.

Därför så ber vi Er, kära medlemmar: Ändrar ni e-postadress, så skicka ett meddelande till medlem@varmlandsrotter.se så missar Ni inte någon viktig information, ändrade program eller annat matnyttigt!

Upprättad för Barbro Hallin, f. 3/7 1926 i Skara sfs (R)					Orter i (S) län om inte annat anges	
Antavla nr 230	Generation I	Generation II	Generation III	Generation IV	Generation V	
Nr 2-3 (I)	Nr 4-7	Nr 8-15	Nr 16-31	Nr 32-63		
Nr 2, far	Hallin	Hallin, Lars. Västgötehandlande				
Hallin	Johan Vilhelm	f 30/12 1804, Gällstad (P)				
Sven Gustaf Vilhelm	Lasaretsläkare	d 13/4 1883, Hidinge (T), Loviseb.				
Lantbruksingenjör	f 30/1 1849	g 4/1 1838, Hidinge (T)	8			
f 21/8 1891	Vintrosa(T), Loviseb.	Jonsdotter, Stina		Olsson, Jonas. Bonde	Larsson, Olof. Bonde	f 31/10 1761 Hidinge (T), Kermssön
Linköping (E)	d 18/1 1926	f 22/9 1815, Hidinge (T), Kermssön		28/12 1790, Hidinge (T), Kermssön	Jonsdotter, Sara	1758-1837
d 24/1 1968	Linköping (E)	d 20/6 1881, Hidinge (T)		Svensdotter, Katrina	Svensson, Sven	f 1757, Hidinge (T)
Skara (R)	g 25/7 1887	4	9	20/1 1791, Hidinge (T), Svenshyttan	Svensdotter, Kajsa	f 1763, Hidinge (T)
g 16/2 1920	Wallenberg	Wallenberg, Jacob Adolf. Landssek.		Wallenberg, Johan Ulrik. Kyrkoherde	Wallenberg, Marcus	30/6 1744, Viby (E)-6/9 1799, Skeda (E)
Göteborgs Vasa (O)	Abela Wilhelmina Fr.	f 1/7 1827, Linköping (E)		19/9 1793, Skeda (E)-8/3 1862 Hov	von Bruce, Christina Ulrika	22/8 1760, Vrigstad (F)-2/5 1824
Nr 1, ansökare		d 8/6 1895, Linköping (E)		Chierlin, Andriette Petronella	Chierlin, Samuel Johan	28/1 1742, Mjölby (E)-13/9 1828
Hallin	f 10/7 1867	10	10	10/9 1796, Nyköping (D)-20/4 1864	Tidén, Maria Elisabet	1764-3/12 1811, Nyköping (D)
Barbro	S:t Lars (E), Tomt 103	Wahlquist, Anna Fredrika W		Wahlquist, Jacob. Arrendator	Wahlquist, Holger	1744, Föckärla (K)-1/3 1825 Karlshamn (K)
f 3/7 1926	d 31/1 1938	f 5/2 1843, Vreta Kloster (E)		24/4 1785, Karlshamn (K)	Lundgren, Anna Christina	1748-1836, Karlshamn (K)
Skara sfs (R)	Hedvig Eleonora (A)	d 7/6 1925, Adolf Fredrik (A)	11	Carlstedt, Andriette Wilhelmina	Carlstedt, Anders. Garvareälderman	
d 13/1 2009	5			10/1 1807, Linköping (E)	Reimersdotter, Anna Brita	
Arvika östra (S)	Sieurin	Sieurin, Per. Arrendator		Sieurin, Ivar Wilhelm. Handlande		
g 6/10 1949	Paul Vilhelm	f 25/6 1836, Göteborgs dkfs (O)		1772		
Stuart-Beck	Sjökapten, uppfinnare	d 27/2 1902, Gbg Kristine (O)		Bruno, Anna Gretha	Bruno, Johan Magnus. Glasmästare	1/11 1771, Habo (R)
Rex	f 28/2 1867	g 4/1 1859	12	9/3 1795, Alingsås (P)	Bremer, Christina Johansdtr	1770-1810, Alingsås (P)
f 22/8 1928 i Storbrit.	Bäcke (P), Bön	Melin, Ida Matilda		Melin, Johan Richard. Handlande	Melin, Paul Richard. Handlande	1769, Göteborg (O)-1849
Nr 3, mor	d 9/10 1933	f 27/11 1837, Gbg Kristine (O)		5/3 1809 Gbg Kristine (O)-11/7 1864	Hellsten, Sofia Henrietta Urbina	1785-1874
Sieurin	Skara (R)	d 1/4 1930, Härryda (O)	13	Melin, Mathilda Christina	Melin, Olof. Handlande	1763-1834, Gbg Kristine (O)
Ida Ingrid Henny	g 12/4 1893	6		31/10 1810, Gbg Kristine (O)	Stockman, Elisabeth	~1773, Vallda (N)-26/11 1815
Teckningslärarinna	Lundbohm	Lundbohm, August Ferdinand		Lundbohm, Olof Georg. Länsman	Lundbohm, Gabriel	10/6 1750, Filipstad-3/1 1821 Bokenäs (O)
f 3/5 1894	Henny Matilda Adelin	f 10/12 1818, Krokstad (O)		10/8 1772, Gunnarsnäs (P)-7/3 1844	Ruderberg, Kajsa	24/11 1749, Eskilsäter-26/11 1824, Hede (O)
Gbg Masthugg (O)	f 15/12 1863	d 20/8 1885, Rännelanda (P)	14	Henning, Johanna Maria	Henning, Jakob Erdmann	f 27/9 1753, Pommern
d 21/2 1994	Ödeborg(P), Rubbesta	g 29/9 1852		6/12 1784, Alingsås (P)-25/11 1863	Svensdotter, Maja	f 12/4 1761, Brålanda (P)
Arvika östra (S)	d 1/3 1952	Skara (R)		Hammarin, Augusta	Larsson, Lars. Tomväktare	~1740-8/2 1787, Karlstad
				f 8/12 1827, Ödeborg(P), Hagen	Eriksdotter, Ingrid	~1750-12/9 1800, Karlstad
				d 2/8 1912, Nacka (B), Storängen	Svanér, Anders, Komminister	15/10 1746, Gräsmark-5/5 1810
			7		Andersdotter, Gunilla	1747, Svanskog-1802, Färgelanda (P)
22/9 2019						

Agnes Carlsson, gift Almquist

Olof Gustaf Carlsson

Min morfars mor hette Agnes och var född 28 april 1890 i Göteborgs domkyrkoförsamling (O), men båda hennes föräldrar var födda i Värmland. Hennes far var Olof Gustaf Carlsson född i Segerstad 14 december 1859 och hennes mor Augusta Gustafsdotter i Tveta 2 februari 1865. Inget tyder på att de kände varandra innan de flyttade till Göteborg.

Den person som gäckt oss mest på denna del av släkten är Olof Gustaf Carlsson som 1897 lämnar fru och tre minderåriga barn och försvinner till Amerika. Hans dotter Agnes och sonen Ernst åker 1910 till sin far i Amerika och stannar där ett år. Agnes har då två små söner (varav den ene senare blev min morfar) i Sverige som får bo hos sin mormor Augusta och hennes nye man Håkan under tiden. Agnes kommer hem igen men Ernst har vi inte lyckats följa förrän han dyker upp

drunknad på Nordsjön 1917.

Därefter har vi inget livstecken från Olof Gustaf Carlsson. Augusta vill gifta om sig och försöker få ut skilsmässa, men lyckas inte vad vi vet, men gifter ändå om sig 1909, då har hon redan tre barn tillsammans med Håkan Törngren. Det finns ett beslut av dödförklaring av Olof Gustaf Carlsson, men inte förrän 1947

“Olof Gustaf Carlsson har genom Göteborgs rådhusrätts beslut 4/12 47 § 1745 dödförklarats och såsom dödsdatum antagits den 31 dec 1915.”

Varför han dödförklaras så långt tillbaka vet vi inte. Om han levtt 1947 skulle han ju varit över 90 år. Augustas barn med sin andre make Håkan Törngren är ju vuxna och de gifte sig redan 1909. Vi har gjort otaliga försök att hitta när och var Olof Gustaf Carlsson dog i Amerika utan att lyckas.

Släkten i Segerstad och Tveta före Olof Gustaf och Augusta vet jag ytterst lite om. De är mest namn och platserna är jag inte bekant med. Mitt DNA test via Familytree har gett en del nya släktingar men ingen på värmlandssidan än så länge.

Lena Assmundsgård, Fåglum

0732 270112

lena.assmund@gmail.com

Augusta Gustafsdotter i två versioner

Antavla nr 231	Upprättad för Agnes Maria Carlsson, f 28/4 1890 i Göteborg dkfs (O)					mf m (13) t. Lena Assmundsgård. Orter i (S) län om inte annat anges	
Generation I	Generation II	Generation III	Generation IV	Generation V			
Nr 2-3 (1)	Nr 4-7	Nr 8-15	Nr 16-31	Nr 32-63			
Nr 2, far	Olsson	Jonasson, Olof. Torpare	Håkansson, Jonas				
Carlsson	Carl Johan	f 14/9 1783 Segerstad, Lönhultet	f 1754, Ed				
Olof Gustaf	Dagkarl	d 13/11 1851 Segerstad, Skogatorp	Olsdotter, Lisa				
	f 15/1 1835	g	8 f 14/10 1756 Segerstad, Åsundatorp				
f 14/12 1859	Segerstad, Skogatorp	Andersdotter, Stina					
Segerstad, Solberg	d 5/10 1902	f 8/3 1792 Ed					
	Segerstad, Rudshaget	d 27/11 1870 Segerstad, Ebbelund					
	g 27/11 1859	4	9				
g 12/4 1890	Jansdotter	Olofsson, Jan	Jansson, Olof				
	Stina	f 17/9 1806 Sunne,	1775 Nor-25/3 1812 Segerstad, Anneb.				
Nr 1, ansökare		d 20/11 1896 Segerstad, Lönhultet	Erlandsdotter, Marit	Ågren, Erlend	1737 Sunne, Hälserud-18/2 1813 Sunne		
Carlsson	f 12/5 1837	g	10	16/1 1785 Sunne, Hälserud-18/9 1815	Elofsdotter, Kersin	1748 Gräsmark-9/4 1808 Sunne, Hälserud	
Agnes Maria	Segerstad, Aspberg	Svensdotter, Maria	Elofsson, Sven				
	d 31/1 1911	f 22/8 1804 Segerstad, Mellan S.	f 1765 Segerstad				
f 28/4 1890	Segerstad, Liljenäs	d 11/6 1886 Segerstad, Lönhultet	Andersdotter, Lisa				
Göteborgs dkfs (O)		5	11 f 1772 Segerstad				
d 26/3 1963	Gustafsson	Simonsson, Gustaf. Torpare	Mattsson, Simon				
Gbg Karl Johan (O)	Johan Gustaf	f 12/1 1811 Millesvik	16/8 1770-17/3 1828 Ölserud, Galtås.				
g 29/7 1912		g 25/1 1833, Ölserud	Muscovin, Greta				
Göteborgs dkfs (O)	f 20/9 1834	g	12 f 3/7 1783 Botilsäter				
Almquist	Ölserud, Galtåsen	Johansdotter, Anna					
Sigfrid Gustaf Theodor	d 24/12 1903	f 5/1 1812 Botilsäter					
f 1885, N Sandsjö (F)	Karlstads sfs						
Nr 3, mor	g 26/12 1857, Tveta	6	13				
Gustafsdotter	Fallström	Fallström, Karl Pettersson	Fallström, Petter Jansson				
Augusta	Maria Karlsdotter	f 13/3 1804 Tveta, Skärsmyr	1752 Tveta-29/1 1811 Tveta				
		d 15/2 1853 Tveta, Dottebol	Olofsdotter, Ingrid	Olofsson, Olof	1739 S Ny-2/8 1819 Tveta, Önaholm		
f 8/2 1865	f 9/8 1836	g	14	25/8 1773 Tveta-21/9 1852, Tveta	Andersdotter, Marit	1744 Tveta-3/6 1819 Tveta, Önaholm	
Tveta, Järbol	Tveta, Dottebol	Larsdotter, Anna					
d 29/8 1920	d 21/6 1906	f 13/6 1806 Gillberga					
Göteborgs dkfs (O)	Karlstads sfs		15				
2/2 2020							

Vinterns och vårens program 2020

Arvika

Träffar: Biblioteket - Andra måndagen i månaden kl 17 – 19.

9 mars: Domstolsförskä. En guldgruva för släkt- och bygdeforskare. Britt-Marie Johansson

6 april: Program ej klart (OBS! Första måndagen i april)

11 maj: Diskussionskväll.

Forskarhjälp på biblioteket: Tisdag 21/4 kl. 15-18, Lördag 14/3 och 9/5 kl. 10.30-14.

Grums

Program på Svealokalen (Funktionsrätt), Sveaplan 2 kl. 18:

17 mars: Lite tå hört

21 april: Program meddelas senare

Forskarhjälp på biblioteket: 5/3, 19/3, 24/4 kl. 15-18

Karlstad

Alla aktiviteter sker på Arkivcentrum. Programmen genomförs i samarbete med Arkivcentrums institutioner.

Måndag 2 mars kl. 14: Släktforskar-Café ”snacktajm”. Program- och kaffegruppen

Torsdag 19 mars kl. 18.30: Bjurtjärn och Vassgård på 1800-talet Hans Olsson, f.d. lärare i historia o samhällskunskap på Brogårdsgymnasiet i Kristinehamn

Måndag 6 april kl. 14: Mitt Nordvärmland – lite om släktforskning och lokalhistoria. Torleif

Styffe, Torsdag 23 april kl. 14 och 18.30 (dubbling): Hitta fader okänd med hjälp av DNA.

Christina Sagersten – Finding Family

Kristinehamn

18 mars kl. 18.30: Vad Föreningsarkivet kan ge släktforskare. Berith Sande, arkivchef.

22 april kl. 18.30: Torp- och gårdsforskning med Gunilla Didriksson, Lindesberg

13 maj kl. 18. Våravslutning med utfärd för medlemmar. Plats meddelas senare.

Forskarhjälp i Släktforskarrummet på biblioteket följande dagar kl. 14-17: 10/3, 14/4, 12/5

Forskarhjälp i Hörsalen kl. 14-17: 18/3.

Kurser i släktforskning anordnas, anmälan till Gunnel Larsson.

Säffle

30 mars kl. 19: Gamla handstilar med Peter Olausson

27 april kl. 19: Om Rudqvistssläktens släktträff med Maria Klässbo

25 maj kl. 19: Utflykt till Liljedal.

Forskarhjälp på biblioteket följande dagar kl. 16-19: 13/1, 10/2, 9/3, 13/4, 11/5.

Hagfors

Forskarhjälp på biblioteket: 5/3, 19/3, 2/4 och 16/4 kl. 14-17.

Ändrade program meddelas på Värmlandsrötter, liksom på föreningens Facebooksida.

Vår programverksamhet
genomförs i samarbete med

Folkuniversitetet